

mindelig Straffelov §§ 50, 53 og 54. Undtagelsen er grundet i den større Strengthed, som de militære Forhold kræve imod Hovedmænd i visse Forbrydelser, jfr. §§ 52, 94 og 109. Jfr. ogsaa den almindelige Straffelov § 103 sidste Stykke og Lov om Disciplin i Handelsflåde af 23de Febr. 1866 § 18.

Til § 68.

De i denne § omhandlede Forbrydelser indeholde en Troløshed og ville derfor ikke kunne straffes ringere.

Til §§ 69 og 70.

Forbrydelser af Feighed maae betragtes som forsættlige; de kunne modtage mange Grader, men man troer dog at kunne udsøndre den største Grad, der er Gjenstand for § 69, fra de ringere, hvorom handles i § 70.

Til § 71.

Denne Forbrydelse kan sættes i Klasse med at give Anledning til en almindelig Flugt.

Til §§ 72 og 73.

Disse Forbrydelser kunne foregaae under saa høist forskellige Omstændigheder, at der maa være et meget stort Spillerum i Straffen.

Til § 74.

En saadan Regel har ofte gjort sig gjældende og anbefales derved, at Mange maae vænnes til Hæren for at faae Mod.

Til §§ 75 og 76.

Ogsaa de almindelige pligtstridige Handlinger, hvorved Krigsmagten udsættes for Krigsfare, ere henførte til 2 Grader efter Overtrædelsens Grovhed og Farens Nærhed. Det første Stykke af § 76 handler om umiddelbart at fremkalde Krigsfare eller forvolde Skade fra Fjendens Side, og det andet Stykke om den dermed nærbeslægtede Forbrydelse at udbrede Modløshed i Stridsmagten.

Til § 77.

Der er Anledning til særlig at fremhæve, at det er forbudt at staae i Forbindelse ved Breve eller Budskaber med fjendtlige Under-

saatter. Det i andet Stykke omhandlede Forhold er i Reglen mindre strafbart end at affende Breve eller Budskaber til fjendtlige Undersaatter.

Til § 78.

Jfr. den almindelige Straffelov § 132.

Til § 79.

Jfr. § 158 og den almindelige Straffelov §§ 80 og 139.

Til § 80.

Straffen svarer til den, der bestemmes i § 76, dog at Embeds-Førtæbelse og Statsfængsel ere udeladte.

5te Capitel.

Om Rømning og andre Handlinger, der gaae ud paa Unddragelse fra Krigstjenesten.

Til § 81.

Grunden til, at i Almindelighed ogsaa den, som kun undtager sig fra Tjeneste paa et vist Tog, f. Ex. naar nogen til et saadant Tog indkaldt Børneplygtig forsættlig udebliver, behandles som Rømningsmand, er den, at Tjenesten paa det enkelte Tog ofte kan være al den Tjeneste, der vil blive ham affordret; men naar han strax melder sig ved den tilbageblevne Deel af Krigsmagten og ved denne bliver anvendt til anden ham paahvilende Tjeneste, har han ikkun frigjort sig for en bestemt Tjenesteforretning og kan derfor ikke straffes som for Rømning. Paahviler der ham ingen anden Tjeneste, maa han anses som den Rømningsmand, der igjen frivillig fremstiller sig (§ 92).

Til § 82.

1. Dette er overeensstemmende med Pl. af 20de Octbr. 1818.

2. Er det alene paa Grund af et urigtigt Begreb om sin Forpligtelse, at den Paagjældende undlader at melde sig igjen ved Hæren, bør han ikke straffes for Rømning.